

нахме на една височина, гдето ни бъде дадена почивка. При насъ дойдоха нѣколко овчари, чито стада бѣха недалечъ отъ насъ и имаха кошаритѣ си въ една долина. Воеводата Панайотъ заповѣда и овчарите докараха 50 яренца, по 1 на всѣки 3 момъка. Тукъ хората ги заклаха, почистиха и подѣлиха месото, а следѣ това веднага хайде напредъ въ тѣмнината. Така вървѣхме, водени отъ овчарите, до едно безопасно място, при една стрѣмнина, дето веднага, както бѣхме уморени, безъ да тѣрсимъ вечеря, легнахме и спахме.

Прибавки и Засковци Въ този денъ Хр. Македонски вече знае за вчерашните успѣхи на Хитова, та отъ с. Засковци съобщава на попъ Тодора за тѣхъ и го пита за новини откъмъ Пандирало и Бѣла паланка. На гърба на това писмо има отговоръ отъ попъ Ив. Иличъ. Документътъ се намира въ Арх. Н. Б. подъ № 9397.

Подъ № 8360 въ Арх. Н. Б. има разписка отъ Панчо Досевъ — учителъ, че е получилъ 60 гроша отъ Хитова за пѣтни разходи до Кладово „днесъ“ — 10 юлий. Разписката е издадена на в. Св. Никола (по-право въ планината). Една седмица следѣ това П. Досевъ се срѣща съ д-ръ Странски (гл. с. 54);

Освенъ това къмъ този денъ се отнасятъ и следните две писма:

На Балкана, врѣхъ Влашко село
10 юлий 1876 г.
Г-нъ Христо Македонски— Засковци

На 8 того стигнахме заранта предъ селото Чипоровци ведно съ г-на Панайота и се разположихме да нападнемъ селото, но не намѣрихме съпротивление. Единъ турчинъ пандуринъ само имаше и той побѣгна, а селяните ни посрещнаха. Сѫщиятъ денъ г-нъ Панайотъ се разположи съ една частъ отъ момчетата при манастира на Св. Ивана, а ние завзехме височините между Чипровци и Влашко село. Още на 8 т. Панайотъ се удари съ една частъ турци 250 души и ги изгони. Ние отъ наша страна хвѣрлихме нѣкой топъ [снарядъ б. С] и прогонихме турцитѣ, що се намираха по-долу въ другите села и всѣки преспа на мястото си. За ранта на 9 т. азъ трѣгнахъ къмъ манастира. Панайотъ ме викаше на помощъ. Въ пѣтъ.* турци . . * . . иска . . * . . отъ Берковица и азъ се отдѣлихъ отъ пѣтъ си да я присрещна. И наистина, срещнахъ се съ 2000 души турска войска, що идеши отъ Берковица, поставихъ на място топа си и

* нечетливи думи.